

Αλumni CGS

Ένας σύλληλος αποφοίτων αθλοϊώτικος από τους άηλους

Το μονοπάτι ανηφορίζει και ο ρυθμός πέφτει. «Παιδιά αργά», τους φωνάζω, «μην τρέχετε, προσπαθήστε να κρατήσετε ένα σταθερό ρυθμό και μη σταματάτε κάθε τόσο». Τους αποκαλώ ακόμη «παιδιά», σκέφτομαι και χαμογελάω. Οι περισσότεροι είναι πάνω από 30. Τελευταία φορά που βρεθήκαμε μέσα σε τάξη και κάναμε μαζί χημεία ήταν πριν 15 χρόνια. Και δεν κάναμε μόνο χημεία. Με κάποιους κάναμε και σκι. Τους έμαθα λοιπόν να στρίβουν, να κατεβαίνουν πίστες με μπαμπς και να αφήνουν όμορφα ίχνη στην πούδρα. Ή ακόμη να σκαρφαλώνουν, να περπατάνε στο βουνό, να κοιμούνται σε σκηνές και να πλένονται σε παγωμένα ποτάμια. Για λίγα χρόνια τους έχασα. Τέλειωσαν το σχολείο, έφυγαν για σπουδές, έκαναν άλλες παρέες, άλλαξαν τρόπο ζωής και συνήθειες. Κάποτε γύρισαν στην Ελλάδα, έπιασαν δουλειά και ξεκίνησαν ο καθένας τη δική του επαγγελματική καριέρα. Όχι εύκολα. Με ερωτήματα, προβληματισμούς και αγωνία σε σχέση με το τι ακριβώς θέλουν να κάνουν στη ζωή τους. Καριέρα, οικογένεια, σπορ, σχέσεις, ταξίδια, εκδρομές, καλό φαί και καλές παρέες, βραδινές εξόδους, ίσως λίγο από όλα τα παραπάνω. Είναι τριαντάρηδες, πάνε γυμναστήριο, φροντίζουν το σώμα τους, κάνουν σπορ. Και είμαι πολύ περήφανος που κάνουν αυτά τα ίδια σπορ που μάθαμε κάποτε μαζί. Τα σπορ που γίνονται έξω. Από όλες τις εκδρομές μας, τα βουνά και τα ποτάμια που διασχίσαμε, τα βράχια που σκαρφαλώσαμε και τις νύχτες που ζήσαμε σε καταφύγια και σκηνές έμεινε κάτι. Και αυτό το κάτι επέστρεψε. Σκι, καγιάκ, ποδήλατο, περπάτημα, αναρρίχηση και όχι μόνο μας φέρνουν πάλι κοντά. Κάνουμε παρέα και μ' αρέσει πολύ να τους κοντράρω, να τους προκαλώ στο πιναγκ-πονγκ ή στο σκι, στις έλξεις στο μονόζυγο αλλά και στις

ικανότητές μας στο σχοινάκι. Κάποιοι έρχονται στις σχολές αναρρίχησης, γίνονται ξανά μαθητές μου και με κάνουν να νοιώθω ξανά ζωντανός και αγαπητός. Ίσως καλύπτω μία από τις πιο βασικές ανασφάλειες όλων των εκπαιδευτικών: «Με αγαπάνε ή απλά με φοβούνται;». Το σχολείο είναι καταπιεστικό -ίσως να μη γίνεται αλλιώς- και εμείς οι πιο κοντινοί στα παιδιά εκπρόσωποί του δεχόμαστε όλα τα πυρά, δίκαια ή άδικα. Και η στάση αυτών των παλιών μαθητών μου, η φιλία που μου δείχνουν με κάνει ευτυχημένο και ίσως με δικαιώνει.

του Τζώρτζη Μηλιά*,

Μία από τις πρώτες εκδηλώσεις του συλλόγου, ήταν μία ορειβατική εκδρομή. Όπως παλιά...

Μετά το περπάτημα το πάρτι. Ντένα, Ελίνα (η ταμίας), Στέλιος (ο πρόεδρος) και Δημήτρης (ο γενικός γραμματέας).

Πέρσι, όλη αυτή η παρέα, «αγόρια» και «κορίτσια», αποφάσισαν να ασχοληθούν με τα κοινά. Να οργανώσουν και να μεγαλώσουν το σύλλογο αποφοίτων του σχολείου τους ή πιο σωστά του σχολείου μας, Costeas-geitonas school το όνομα και alumni κατά την Αγγλοσαξονική έκφραση οι απόφοιτοι, CGS alumni λοιπόν η ονομασία του συλλόγου. Και μία από τις πρώτες τους δραστηριότητες, θέλησαν να είναι μία ορειβατική εκδρομή, μία εκδρομή σαν εκείνες που κάναμε μαζί στην Αστράκα, τα Άγραφα και τον Όλυμπο πριν χρόνια. Με πεζοπορία και κούραση, ύπνο σε κουκέτες και πατάρια και πολύ γέλιο. Η εκδρομή έγινε. Το περπάτημα ήταν μικρότερο σε διάρκεια από εκείνο της Αστράκας, ο ξενώνας ήταν πιο πολυτελής από το καταφύγιο του Ολύμπου και το φαί ήταν πιο πλούσιο από εκείνο των Αγράφων. Αλλά η μαγεία της ατμόσφαιρας ήταν ίδια, ίσως και καλύτερη. Ακόμη, στο πρόγραμμα προστέθηκε και ένα φοβερό πάρτι με δυνατά μηχανήματα και πολύ χορό. Το πάρτι κράτησε μέχρι το πρωί και όσο άντεξαν να κάνουν την επόμενη μέρα ποδήλατο, ήταν ήδη πιασμένοι από το χορό. Πιασμένοι αλλά ευχαριστημένοι. Μαζί κι εγώ.

Πέρσι, ο Νώντας ο Βιρβιδάκης, αντιπρόεδρος του συλλόγου και η Μαρία Παπαστάθη αποφάσισαν να παντρευτούν. Εγώ ήμουν ο χαρούμενος και υπερήφανος κουμπάρος. Στήσαμε το γάμο με πολύ κέφι μαζί με τους υπόλοιπους κολλητούς φίλους από το σχολείο, συμμαθητές του Νώντα και δικούς μου μαθητές. Ήταν όλη η παρέα του βουνού, του σκι και της αναρρίχησης. Βασικά της στελέχη ο Δημήτρης Κόκκορης, γενικός γραμματέας του συλλόγου και ο Στέλιος Συλιγγάκης, που είναι ο πρόεδρος.

Ο Στέλιος με τον οποίο κάθε χειμώνα κοντράρουμε στον Παρνασσό στο καρβάρισμα και τις νέες τεχνικές του σκι και κάθε καλοκαίρι στο σλάλομ στο θαλάσσιο σκι. Μία μέρα που ήμασταν μαζεμένοι όλοι είτε κάτι που με συγκίνησε και με έκανε να νοιώσω υπερήφανος μπαμπάς πολλών «παιδιών»: «Τελικά ρε παιδιά, όλοι στην παρέα Μηλιόπαιδα είμαστε»!

Ο Στέλιος, πρόεδρος των cgs alumni, σε φάση κόντρας σε έλξεις με τον παλιό καθηγητή του.

Σίωση στη φύση στον Παρνασσό

✓ Σε κτήμα στους πρόποδες του Παρνασσού, βρίσκεται η βάση μας, το **MILIAS CAMPS VILLAGE**. Ένα συγκρότημα που περιλαμβάνει σπιτάκια για 2-6 άτομα, το καθένα με το δικό του τζάκι καθώς και club house με αίθουσες για πρωινό, παιχνίδια, προβολές και μαθήματα.

✓ Ακόμη, στο κτήμα υπάρχουν πισίνα, πίστα αναρρίχησης, πίστα για mountain bike και downhill, πινακ-πονγκ και πεδίο τοξοβολίας, ενώ στα γύρω βουνά όμορφα μονοπάτια και αναρριχτικά πεδία

ΣΚΙ ΚΑΙ SNOWBOARD

(Για παιδιά και νέους 7-17 ετών σε χωριστές ομάδες)

- Τετράημερα στον Παρνασσό στις σχολικές διακοπές των Χριστουγέννων (27-30/12 & 03-06/01).
- Σαββατοκύριακα στον Παρνασσό από Παρασκευή απόγευμα (5-7/02, 5-7/03, 19-21/03).

Δυνατότητα συμμετοχής και σε άλλα ΣΒΚ υπό την συνεννοησιώς

Υπεύθυνοι οι εκπαιδευτικοί και τ. πρωταθλητές του σκι
- Τζωρτζής Μηλιάς, οδηγός βουνού
- Ιων Μηλιάς, καθηγητής φυσικής αγωγής

Παρνασσός, Γραδιά 33057

MILIAS CAMPS Ε.Π.Ε.: Χαλκιδόρου 1, Αγ. Παρασκευή 15343,
τηλ/φαξ: 210 5015601, 22650 91620
e-mail: milias@otenet.gr, website: www.miliascamps.gr